

Arrest

nr. 350 568 van 16 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. V. CIOCOTISAN
Henri Jasparlaan 113
1060 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat P. V. CIOCOTISAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker komt midden juni 2015, thans meer dan 11 jaar geleden, België binnen en dient hier op 18 juni 2015 een eerste maal een verzoek om internationale bescherming in.

Nadat dat beschermingsverzoek wordt geweigerd (RvV 29 april 2016, nr. 166 931), blijft verzoeker op het Belgisch grondgebied en volgt een tweede, derde, vierde en vijfde verzoek om internationale bescherming. In het kader hiervan neemt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) telkens een beslissing tot niet-ontvankelijkheid (volgend verzoek). Verzoeker gaat tegen geen enkele van die beslissingen in beroep.

Vervolgens dient verzoeker op 22 mei 2026 vanuit het gesloten centrum van Vottem huidig zesde verzoek om internationale bescherming in België in.

In het kader hiervan neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 23 juni 2026 de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij

huidig volgend (zesde) verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Dat is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en een sjiiitische moslim van Arabische origine te zijn. Oorspronkelijk verklaarde u afkomstig te zijn uit Bagdad (Centraal-Irak). U verliet Irak op 5 april 2015 en dit uit vrees voor uw leven nadat u problemen kende met een sjiiitische militie, vermoedelijk Asaeb Ahl al Haq (AAH). U werd op uw werk – u werkte in een tankstation – door militieleden benaderd met de vraag hen gratis te laten tanken, ze wilden u rekruteren en u ontving thuis een dreigbrief waarin u werd aangemaand uw werk te verlaten. U reisde naar Turkije waar u ruim een maand verbleef. Op 30 mei 2015 reisde u vanuit Turkije verder naar Europa. U kwam op 17 juni 2015 aan in België en diende op 18 juni 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 24 december 2015 besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas en er voor u, als burger, in Bagdad geen reëel risico bestond op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U diende beroep in tegen deze weigeringsbeslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De RvV bevestigde in haar arrest van 29 april 2016 evenwel de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Het daaropvolgende beroep, ingediend bij de Raad van State (RvS), werd op 7 juli 2016 verworpen.

U verliet het Belgische grondgebied niet en verklaarde zich op 13 oktober 2016 een tweede keer vluchteling. U verklaarde in het kader van uw tweede verzoek nog steeds te vrezen voor uw leven in geval van een terugkeer naar Irak. U haalde aan dat uw broer Y.(...) op 5 februari 2016 in Bagdad door een onbekende militie werd vermoord. U vermoedde dat uw broer, omwille van u, werd gedood door AAH. Bij een terugkeer naar Irak zal ook u ongetwijfeld vermoord worden door de militie met wie u voorheen reeds problemen kende. U haalde voorts nog aan dat u seksuele relaties heeft met mannen in België. U bent homo- noch biseksueel maar houdt gewoon van seks. Ook in Irak had u reeds seksuele relaties met mannen, zij het in beperkte mate. In geval van een terugkeer naar Irak zal dit voor problemen zorgen, zo stelde u. U legde geen documenten neer ter staving van uw tweede asielaanvraag. Op 6 april 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 11 juli 2019 een derde verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde uw vrees vermoord te zullen worden door AAH. De moord op uw broer was immers een boodschap aan uw adres. U voegde hieraan toe dat u omwille van psychologische problemen lang had gewacht alvorens een derde verzoek in te dienen. U legde geen documenten neer ter staving van uw derde verzoek. Op 25 februari 2020 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot niet-ontvankelijkheid.

Op 25 november 2020 verklaarde u zich een vierde keer vluchteling. U stelde dat uw problemen nog steeds actueel waren en dat uw familie u in de zomer meldde dat ze nog een dreigbrief hadden ontvangen. U zou nog niet aan uw familie gevraagd hebben om deze op te sturen. U legde geen stukken voor ter staving van uw vierde verzoek. Op 11 januari 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot niet-ontvankelijkheid.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 9 november 2023 een vijfde verzoek om internationale bescherming in. U gaf aan dat het niet gemakkelijk is hier jarenlang zonder papieren te verblijven. U wilde documenten om te kunnen werken. Hoewel u gedurende uw eerdere verzoeken steeds beweerde van Bagdad afkomstig te zijn, verklaarde u plots van Samawa in Zuid-Irak afkomstig te zijn. U vernam van uw broer Y.(...) dat uw land nog steeds niet stabiel is. Er zijn nog steeds problemen en u vreesde nog voor uw leven. Er vonden geen nieuwe incidenten meer plaats en u legde geen nieuwe documenten voor ter staving van uw vijfde verzoek. Op 30 januari 2024 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 22 mei 2026 een zesde verzoek om internationale bescherming in. U geeft aan dat uw problemen nog steeds actueel zijn en dat de militie via uw familie nog bedreigingen jegens u hebben geuit in februari/maart 2025. Er vonden sindsdien geen nieuwe incidenten meer plaats. Bovendien verklaart u toch uit Bagdad afkomstig te zijn, waar u in uw vorig verzoek nog verklaarde dat dit Samawa in Zuid-Irak was. U vernam van uw zus dat uw land nog steeds

niet stabiel is. Er zijn nog steeds problemen en u vreest nog voor uw leven. U legt geen nieuwe documenten voor ter staving van uw huidig verzoek.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaart psychologisch kapot te zijn maar legt hier geen enkel medisch-psychologisch document van neer (Verklaringen volgend verzoek, punt 13).

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onderzoekt in geval van een volgend verzoek op basis van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw zesde verzoek steunt op de motieven die u aanhaalde in het kader van uw eerdere verzoeken: u verklaart immers dat de situatie in Irak nog niet stabiel is en dat u nog steeds vreest gedood te worden.

Allereerst dient te worden opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek uitdrukkelijk werd geoordeeld en afdoende werd gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en dit gezien (i) uw incoherente, ongerijmde en eigenaardige verklaringen en (ii) u geen overtuigend en tastbaar begin van bewijs kon voorleggen ter staving van uw relaas. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kwam, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. Deze weigeringsbeslissing werd voorts bevestigd door de RvV waardoor de aangehaalde motieven en de vastgestelde ongeloofwaardigheid niet langer kan worden betwist. Het beroep ingediend bij de Raad van State (RvS) werd vervolgens verworpen.

Ook uw tweede verzoek, waarbij u verklaarde dat uw broer werd vermoord, vermoedelijk door AAH omwille van uw problemen met de militie, werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid daar u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Zo werd opgemerkt dat (i) u tijdens uw beroepsprocedure met geen woord heeft gerept over de moord op uw broer waarvan u nochtans ruim voor de zitting op de hoogte was, (ii) u een zeer gebrekkige kennis had over de moord op uw broer, (iii) u geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs voorlegde ter staving van de moord noch van het overlijden van uw broer en (iv) dat uw blote claim seksuele relaties met mannen te hebben gehad geenszins wist te overtuigen van het bestaan van een mogelijke nood aan internationale bescherming. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kwam, staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw tweede verzoek. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Ook in uw derde, vierde en vijfde verzoek bracht u geen elementen aan die de kans aanzienlijk zouden vergroten dat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming.

Rekening houdende met voorgaande mag het duidelijk zijn dat het thans louter volharden in uw eerdere verklaringen geenszins volstaat. U herhaalt dat u vreest gedood te worden en verwijst hierbij naar de onstabiele situatie in Irak. Voorts stelt u dat de milities uw huis zijn binnengevallen in februari/maart 2025. Dit betreft echter louter een verklaring van uwentwege en betreft een incident dat het gevolg zou zijn van uw reeds ongeloofwaardig bevonden asielmotieven.

Het bedrieglijk karakter van uw eerdere verklaringen wordt bovendien nogmaals bevestigd door het feit dat u bij uw vijfde verzoek beweerde contact te hebben gehad met uw broer Y.(...), van wie u sinds uw tweede

verzoek beweerde dat hij werd gedood en dat dit vermoedelijk was omwille van aan u gelieerde problemen. Daarenboven beweerde u bij uw vijfde verzoek afkomstig te zijn van Samawa in Zuid-Irak, terwijl u nu stelt dat u toch geboren en getogen bent in Bagdad. Uw algehele geloofwaardigheid komt hiermee dan ook eens te meer op de helling te staan.

Naast de verlening van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden verleend indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar de betrokken regio, daar louter vanwege zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op ernstige schendingen in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347.

Het bestaan van een gewapend conflict volstaat niet voor de verlening van de subsidiaire beschermingsstatus. Het conflict in kwestie moet op zijn minst leiden tot een situatie van willekeurig geweld. In Irak bereikt het geweld een niveau dat kan variëren naargelang de regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in elke provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: (i) De aanwezigheid van actoren die hun toevlucht nemen tot geweld; (ii) De aard van de gebruikte tactieken en methoden; (iii) De frequentie van veiligheidsincidenten; (iv) De geografische omvang van het geweld in de provincie; (v) Het aantal burgerslachtoffers; (vi) De mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Irak is rekening gehouden met het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>), de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraqnovember-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>), de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 29 augustus 2025 (bijgewerkt), (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20250829.pdf), het EUAA Country of Origin Report Irak: Security situation van mei 2024 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_irak_security_situation_20240523.pdf), het EUAA COI Country Focus: Irak van oktober 2025 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_irak_country_focus_20251001.pdf), en de COI Focus Irak – De invloed van de Iran-oorlog op de veiligheidssituatie in Irak van mei 2026 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_invloed_van_de_iran-oorlog_op_de_veiligheidssituatie_20260519.pdf of <https://www.cgra.be/fr>).

Wat betreft de algemene situatie in Irak:

De veiligheidssituatie in Irak wordt sinds 2013 grotendeels bepaald door de strijd tegen Islamitische Staat (IS) en door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en diverse Koerdische gewapende groeperingen, zoals de PKK, in het noorden van het land. Deze twee conflicten hebben bepaalde regio's van Irak op verschillende momenten en met wisselende intensiteit getroffen.

Meer recentelijk heeft het conflict tussen Iran, Israël en de VS zich in beperkte mate uitgebreid naar een reeks buurlanden. Aangezien er verschillende pro-Iraanse groeperingen op Iraaks grondgebied aanwezig zijn, is Irak niet ontsnapt aan deze uitbreiding van het conflict: er hebben aanvallen plaatsgevonden op en vanuit het grondgebied van de Republiek Irak.

Naar het oordeel van de commissaris-generaal bereikt het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict in geen enkele Iraakse provincie een zodanig niveau dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger daar, louter vanwege zijn aanwezigheid, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347.

Daarom moet niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen over de regio in Irak waar u vandaan komt, moet in dit geval de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad worden beoordeeld. Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Wat betreft de situatie in de regio Bagdad:

Actoren

De Iraakse hoofdstad herbergt een grote verscheidenheid aan actoren, te beginnen met de pro-Iraanse milities. Duizenden mannen die behoren tot verschillende Popular Mobilisation Forces zijn aanwezig in de stad en in de omliggende regio.

Het Amerikaanse leger is ook aanwezig op de internationale luchthaven van Bagdad, in het militaire gedeelte. Het is het doelwit geweest van verschillende aanvallen met explosieve drones en raketbeschietingen.

Wat IS betreft, is de aanwezigheid van de terroristische groepering zeer beperkt. De beschikbare informatie maakt vooral melding van de arrestatie van (vermeende) leden. Dat gezegd hebbende, hebben de Iraakse strijdkrachten in januari 2025 vier manschappen verloren tijdens gevechten met IS-militanten in het district Tarmiya, ten noorden van Bagdad.

Ten slotte lijken verschillende gewapende stammen verantwoordelijk te zijn voor gewapend geweld en burgerslachtoffers.

Incidenten:

Van augustus 2024 tot augustus 2025 heeft het ACLED-project (Armed Conflict Location and Event Data Project) 147 veiligheidsincidenten in de provincie geregistreerd, ofwel gemiddeld 12,25 incidenten per maand en 3,06 incidenten per week. Bijna één op de twee incidenten (74) werd geclassificeerd als geweld tegen burgers, en de rest betrof explosies of incidenten van indirect geweld (geïmproviseerde explosieven, mortiervuur, enz.) of gevechten. Er hebben zich in de hele provincie incidenten voorgedaan, maar de meest getroffen districten waren Kadhimiya (36), Thawra (26), Adhamiya (24) en Rusafa (18). De meeste van deze incidenten werden veroorzaakt door niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen of tribale milities.

Er was geen informatie beschikbaar waaruit nieuwe schade aan civiele infrastructuur kon worden afgeleid.

Het conflict tussen Iran, de VS en Israël heeft een niet te verwaarlozen invloed gehad op de veiligheidssituatie in Bagdad. Volgens ACLED hebben zich in de periode van 28 februari tot 17 april 2026 61 veiligheidsincidenten voorgedaan in de provincie. Hiervan werden er 7 toegeschreven aan de Israëlisch-Amerikaanse strijdkrachten, 4 aan het Korps van de Islamitische Revolutionaire Garde (IRGC) en 36 aan pro-Iraanse gewapende groeperingen (47 in totaal).

Burgerslachtoffers:

In de periode van augustus 2024 tot augustus 2025 meldde UNAMI 2 burgerslachtoffers, waaronder 1 dode, en registreerde UCDP 1 dode in de provincie Bagdad als gevolg van willekeurig geweld.

Volgens ACLED werden in de periode van 28 februari tot 17 april 2026 2 doden en 8 gewonden onder de burgerbevolking gemeld.

Ontheemden:

In 2022 werd de bevolking van de provincie geschat op 9.006.001 personen. De stad zelf telde ongeveer 8,06 miljoen inwoners.

Op 31 december 2024 meldde de IOM dat de provincie Bagdad 25.698 ontheemden huisvestte, waarvan 8.724 in het district Mahmoudiya, 4.998 in het district Abu Ghraib en 4.350 in het district Karkh. 38% van deze mensen is afkomstig uit de provincie Anbar en 35% uit de provincie Babil. Naar schatting heeft ongeveer 70% van de ontheemden uit de provincie zich opnieuw gevestigd.

Conclusie:

De huidige situatie in de provincie Bagdad houdt niet in dat een burger die daarheen terugkeert, louter door zijn aanwezigheid ter plaatse een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging voor zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347.

De provincie Bagdad wordt geteisterd door willekeurig geweld, maar niet op een hoog niveau, wat een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist om aan te tonen dat er een reëel risico bestaat op ernstige aantastingen in geval van terugkeer.

Uit uw administratief dossier en de verschillende stukken in het dossier blijkt dat u geen persoonlijke kenmerken of omstandigheden vertoont die uw blootstelling aan willekeurig geweld aanzienlijk vergroten.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Irak. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Uw verzoek om internationale bescherming is niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet-schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 5.12, §5 Wet RvV juncto artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (art. 2.15, §3, 2°, b) Wet RvV).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen artikel 3, 5) en 3, 6) Verordening (EU) 2024/1347.”

2. Verzoekschrift

*2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van: “Artikel 1.A.2 van het Verdrag van Geneve betreffende de status van vluchtelingen: Schending van Artikels 48/3 en 48/4. §2. a) en b). 48/6. 81. lid 1 en 48/6, §5, a, b, c. van de Wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: Van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 aangaande de formele motivatie van de bestreden beslissing: Van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), van 4 november 1950, Schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, namelijk * Het beginsel van Redelijkheid en evenredigheid * Het beginsel van Hoortplicht * Het beginsel van Zorgvuldigheid van de administratie * Het beginsel van Afdoende motivering”.*

Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

“ 1. De tegenpartij weigert de internationale bescherming aan verzoeker toe te kennen, oordelend dat zijn verzoek op de reeds aangehaalde motieven berust. Verzoeker kan zich in de redenering van tegenpartij überhaupt niet vinden in zoverre hij daadwerkelijk bewezen kan het voorwerp te zijn van daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève.

2. Overwegende dat art. 48/3, §2 van de Wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: “§ 2. Daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève moeten : (...)

3. Verzoeker werd eveneens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd al deed hij zwaarwegende gronden gelden om aan te nemen dat ze, in geval van terugkeer, een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Overwegende dat art. 48/4, §2 van de Wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: (...)

Dat er, in casu, sprake is van ernstige schade onder de vorm van onmenselijke of vernederende behandeling gelinkt aan de discriminatie waarvan verzoeker het slachtoffer zou zijn.

4. Verzoeker werd de internationale bescherming geweigerd zonder dat hem de gelegenheid wordt gegeven om de meest pertinente elementen van zijn relaas voor te stellen. Overwegende dat art. 48/6, §5, a, b, c, van de Wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: (...)

5. Dat de individuele situatie van verzoeker niet toereikend in aanmerking werd genomen aangezien zijn seksuele geaardheid nopens aan bod kwam in het onderhoud.

In deze zin, stelt het CGVS het volgende vast: "Uit uw verklaringen blijkt dat u uw zesde verzoek steunt op de motieven die u aanhaalde in het kader van uw eerdere verzoeken."

Dit argument houdt echter geen rekening met het werkelijke verloop van zijn tweede aanvraag tot internationale bescherming. Met verwijst bij de motivering van de bestreden beslissing naar het feit dat "uw blote claim seksuele relaties met mannen te hebben gehad geenszins wist te overtuigen". Echter werd deze kwestie in werkelijkheid nooit onderzocht.

De afwijzing van bovenvermelde claim is temeer gebaseerd op een verkeerd begrip van seksuele geaardheid. Dat hij dit niet toereikend heeft kunnen ontwikkelen is gedeeltelijk het gevolg van de manifest onjuiste beoordeling van zijn verzoek tot internationale bescherming gebaseerd op seksuele geaardheid dat het CGVS niet onderzocht heeft. (stuk 8)

Inderdaad, dient het te worden opgemerkt dat het CGVS geen risico erkende ten aanzien van de seksualiteit van verzoeker omdat deze bij het eerste interview met de DZV verklaard heeft niet homo- of biseksueel te zijn. Toch berustte zijn identificatie met deze categorieën op een verkeerd begrip hiervan. Verzoeker had expliciet verklaard "ik ben geen homoseksueel, ik ben degene die penetreert" (stuk 8). Geconfronteerd hiermee heeft, tegen alle redelijke verwachting, het CGVS besloten om dit niet te onderzoeken al kon verzoeker manifest als MSM (men that have sex with men, en daarmee waargenomen als homo) worden beschouwd.

De motivering omtrent de weigering van internationale bescherming is eveneens duidelijk onnauwkeurig daar berust deze om het kennelijk verkeerd begrip van noties door de Commissaris.

Het risico ten aanzien van art. 3 EVRM is reël bij een verwijdering van verzoeker naar Irak aangezien de nieuwe strafwet gevangenisstraffen van 15 jaar voorziet voor seksuele betrekkingen tussen mannen (stuk 10) en dat verzoeker duidelijk verklaarde niet met zekerheid te kunnen verklaren wie daarvan op de hoogte is Irak. (stuk 8)

In het UDN-arrest dd. 18.03.2026 verwijst Uw Raad naar de CGVS-beslissing waartegen verzoeker geen beroep heeft aangetekend. Het is echter belangrijk om te onderstrepen dat de deze beslissing nopens recent is en dat de toestand voor personen die deel uitmaken van de LGBT-gemeenschap (of als zodanig beschouwd worden) aanzienlijk geërgerd is ná de beslissing van het CGVS.

Het risico op schending van art. 3 EVRM is manifest actueel en reël.

6. Verzoeker werd eveneens de subsidiaire bescherming geweigerd.

Het CGVS stelt hieromtrent vast dat: "De huidige situatie in de provincie Bagdad houdt niet in dat een burger die daarheen terugkeert, louter door zijn aanwezigheid ter plaatse een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging voor zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig gevolg (CGVS, p. 4)".

Dit kan dient echter genuanceerd te worden aangezien verzoeker het voorwerp zou kunnen uitmaken van discriminatie of foltering indien privé personen of autoriteiten te weten zullen komen dat hij aan het LGBT-milieu gelinkt kan.

Deze beoordeling van het risico om blootgesteld te worden aan geweld kan bijgevolg als oppervlakkig beschouwd worden in zoverre deze geen rekening houdt et de seksuele geaardheid van verzoeker.

IN UITERST ONDERGESCHIKTE ORDE- vernietiging van de bestreden beslissing

7. Gezien bovenstaande elementen, acht verzoeker dat het CGVS haar asielrelaas niet grondig genoeg onderzocht heeft en dat de argumentatie van de tegenpartij wat betreft de weigering onvoldoende is. Indien Uw raad dit nodig acht, dient zijn dossier teruggestuurd te worden naar het CGVS voor verdere analyse. Verder acht verzoeker dat het CGVS, wat betreft de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zijn

dossier ook niet gronding geanalyseerd heeft en zich op oppervlakkige vaststellingen heeft gebaseerd. In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS niet alleen artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen maar ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid; Bijgevolg past het om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS."

2.2. Verzoeker voegt als bijlage aan zijn verzoekschrift enkele stukken die hij in de inventaris der stukken aanduidt als volgt:

"1. Bestreden beslissing dd. 23.06.2026; 2. De link van de broer van verzoeker met de Britse strijdkrachten; 3. Doodsbedreigingen ontvangen via sociale media; 4. Overlijdensakten van de ouders van verzoeker; 5. Screenshots van de video met doodsbedreigingen in geval van terugkeer naar Irak; 6. Medisch attest : psychologische kwetsbaarheid van verzoeker; 7. Attest van verblijf in het Gesloten centrum : 8. Beslissing CGVS (2de verzoek tot internationale bescherming) dd. 06.04.2017 9. Verslag Human Rights watch 2022: Risico voor de veiligheid van de LGBT-gemeenschap in Irak 10. Verslag ILGA-Asia: Nieuw strafwet in Irak die 15 jaar gevangenisstraffen voorziet voor seksuele betrekkingen tussen mannen 11. Verklaring en identiteitskaart van de partner van verzoeker. 12. Speciaal mandaat verleend aan de partner van verzoeker voor een procedure van gezinshereniging."

3. Beoordeling

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van het CGVS beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. Het betreft een volgend (zesde) verzoek om internationale bescherming van verzoeker in België.

Artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"§ 1.

Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in de zin van Verordening (EU) 2024/1347.

Hierbij kan nog steeds nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen,

waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, overweging 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, overweging 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, overweging 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, overweging 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, overweging 37).

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoekende partij nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoekende partij nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.2.1. In het kader van zijn zesde verzoek om internationale bescherming wordt verzoeker op 11 juni 2026 gehoord.

Hierbij wordt verzoeker gevraagd: *“Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw internationale bescherming aan? Geef kort een overzicht van deze elementen. Houden deze verband met uw eerdere verzoek(en)? Indien ja, licht dit verband toe? Waarom kon u deze elementen niet eerder aanbrengen?”*

In het antwoord van verzoeker hierop staat te lezen:

*“Ik vraag opnieuw bescherming aan omdat gewapende milities ons huis binnen gevallen zijn. Ze hebben via mijn familie doodsb bedreigingen tegen mij geuit. **Wanneer is dit gebeurd?** Februari of maart 2025. **Welke militie was dit?** Terreurmilities zoals Assaab. **Waarom hebben ze dit recent pas gedaan gezien u al lang geleden vertrokken bent uit Irak?** Ze hebben vernomen dat ik terug naar Irak ga keren. Dit incident werd door mensen gefilmd en zal door mijn advocaat naar jullie gestuurd worden. Dat is de reden waarom ik niet kan terugkeren. **Waarom heeft u dit niet eerder verteld of bescherming gevraagd?** Ik zit toen in het gesloten centrum. En toen kwam ik vrij, was ik bang om opnieuw bescherming te vragen en om dan opnieuw in een gesloten centrum terecht te komen. Ik zoek hier bescherming in dit land. Indien ik moet terugkeren zal mijn leven in gevaar zijn. **Is er recent nog iets gebeurd inzake uw problemen?** Neen”.*

Verzoeker verklaart verder dat zijn advocaat een document naar het CGVS zal sturen waaruit blijkt dat hij recent bedreigingen krijgt vanuit Irak en dat dit gefilmd werd en dat hij het zal doorsturen.

Op de vraag wat hij vreest bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, wat hij denkt dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren en waarop hij zijn vermoeden baseert, antwoordt verzoeker: *“Ik vrees gedood te worden door de milities, zoniet was ik reeds terug gekeerd. Ik zit hier al 12 jaar zonder verblijfsdocumenten”.*

Wanneer verzoeker vervolgens wordt gevraagd of er behalve de voorgaande gegevens nog elementen zijn die hij wenst aan te brengen met betrekking tot dit volgend verzoek om internationale bescherming, welke dit zijn en gevraagd om het toe te lichten, stelt verzoeker: *“Ik ben uitgeput door mijn verblijf in het gesloten centrum. Psychologisch gaat het steeds slechter met mij”.*

Verzoeker merkt verder op nog wekelijks of om de 2 weken contact te hebben met zijn zus, waarbij ze dan over de familie praten en zijn zus hem vertelt dat de situatie er nog steeds heel slecht is.

Tot slot gevraagd of hij nog iets heeft toe te voegen, stelt verzoeker: *"Ik ben hier zonder reden in het gesloten centrum. Ik ben psychologisch kapot"*. ("Verklaring volgend verzoek" van 11 juni 2026).

3.2.2. Wat betreft de door verzoeker tijdens het gehoor aangehaalde vrees voor gewapende militie, waarover hij bij zijn vorige beschermingsverzoeken verklaarde dat het vermoedelijk om de militie AAH gaat, wordt erop gewezen dat verzoeker deze vrees reeds aanhaalde in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek, en verzoekers relaas toen ongeloofwaardig werd bevonden bij arrest van de Raad nr. 166 931 van 29 april 2016. Verzoekers verklaarde problemen met en vrees voor de sjitische militie werden ongeloofwaardig bevonden. Het cassatieberoep dat verzoeker tegen dat arrest indiende, werd niet-toelaatbaar verklaard bij beschikking van de Raad van State nr. 12.038 van 7 juli 2016.

Ook bij zijn volgende verzoeken (2de, 3de, 4de en 5de) om internationale bescherming herhaalde verzoeker zijn vrees voor de sjitische militie(s), waarbij het CGVS in zijn beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) vaststelde en oordeelde dat verzoeker geen nieuwe elementen bijbracht die de geloofwaardigheid ervan herstellen of die anderszins de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming. Verzoeker ging niet in beroep tegen die beslissingen waardoor deze definitief zijn en als vaststaand worden beschouwd.

Waar verzoeker bij huidig volgend, zesde beschermingsverzoek eerdere verklaringen herhaalt en bijkomende verklaringen aflegt, vormt dit louter een voortzetting van een relaas dat reeds op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden. Het louter volharden in en voortbouwen op het ongeloofwaardig relaas is geenszins van aard de geloofwaardigheid ervan te herstellen of om te buigen.

De documenten die verzoeker in dit verband, gevoegd bij zijn verzoekschrift, bij huidig volgend beschermingsverzoek neerlegt, zijn evenmin van aard anders te doen besluiten met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas waarin hij blijft volharden en waarop hij voortbouwt.

Het door verzoeker als stuk 3 "Doodsbedreigingen ontvangen via sociale media" aangeduide stuk, betreft een screenshot van een filmpje waarop een wagen en enkele gewapende mannen te zien zijn. Nog daargelaten dat verzoeker zelf in de eerste plaats niet in het minst verduidelijkt wat hierop te zien zou zijn, welke bedreigingen zouden worden geuit en aan wie en waarom, en hij evenmin toelicht hoe hij dit verkreeg en van wanneer het dateert en (waarom) hij het nu (pas) neerlegt, blijkt dus niet wie en wat op die screenshots wordt afgebeeld en over wat het (precies) gaat. Dat er enige link zou zijn met verzoeker en zijn verklaarde problemen met en vrees voor sjitische militie, blijkt nergens uit en wordt hiermee geenszins aangetoond. Het stuk vermag dan ook geenszins de geloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Hetzelfde geldt voor stuk 5: "Screenshots van de video met doodsbedreigingen in geval van terugkeer naar Irak". Deze screenshots tonen louter (een beeld van een videofragment van) enkele gewapende mannen, waarbij op een van de afbeeldingen te zien is dat zij een man in bedwang houden, doch om wie en wat het precies gaat kan uit die loutere foto's nergens blijken. Uit niets kan enig verband met verzoekers verklaarde problemen met en vrees voor de sjitische militie blijken. Het is dan ook geenszins van aard de geloofwaardigheid ervan om te buigen.

De bewijswaarde van de betreffende beelden is nihil omdat niets toelaat deze beelden te verbinden aan de persoon of het relaas van verzoeker en deze overigens ook bijzonder eenvoudig te manipuleren en insceneren zijn.

Stuk 2 bij het verzoekschrift, in de inventaris aangeduid als: "De link van de broer van verzoeker met de Britse strijdkrachten", waarover in het verzoekschrift staat te lezen dat verzoekers broer het land moest verlaten vanwege doodsbedreigingen die hij ontving voor zijn samenwerking met Britse troepen in Irak, betreft een slecht leesbare kopie. Uit dit stuk kan niet in het minst blijken dat het om verzoekers broer zou gaan, laat staan dat deze zou worden bedreigd door wie dan ook en dat omwille van zijn samenwerking met de Britse troepen in Irak dan wel (ook) als gevolg van verzoekers beweerde problemen met de militie AAH zoals verzoeker in het kader van zijn vorige beschermingsverzoeken aanhaalde, waarbij hij zich bovendien tijdens zijn opeenvolgende verzoeken manifest tegensprak, zoals pertinent wordt vastgesteld in de bestreden beslissing: *"Het bedrieglijk karakter van uw eerdere verklaringen wordt bovendien nogmaals bevestigd door het feit dat u bij uw vijfde verzoek beweerde contact te hebben gehad met uw broer Y(...), van wie u sinds uw tweede verzoek beweerde dat hij werd gedood en dat dit vermoedelijk was omwille van aan u gelieerde problemen."*, een vaststelling die steun vindt in de gegevens van het administratief dossier en die door

verzoeker niet wordt ontkracht of weerlegd doch integendeel volledig ongemoeid gelaten wordt in het verzoekschrift.

Voorts spreekt verzoeker zich bij zijn opeenvolgende beschermingsverzoeken dermate frappant tegen, door bij zijn tweede, derde en vierde verzoek om internationale bescherming te verklaren dat zijn broer Y. door een gewapende militie werd vermoord en dat vermoedelijk door AAH en dit omwille van de problemen die hijzelf eerder met hen had, om vervolgens bij zijn vijfde beschermingsverzoek in België te verklaren dat hij van diezelfde broer Y. vernam dat Irak nog steeds niet stabiel is, op ernstige wijze afbreuk doet aan verzoekers relaas en verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Overigens doet ook volgende vaststelling in de bestreden beslissing, die verzoeker eveneens geheel ongemoeid laat in het verzoekschrift, afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid: *“Daarenboven beweerde u bij uw vijfde verzoek afkomstig te zijn van Samawa in Zuid-Irak, terwijl u nu stelt dat u toch geboren en getogen bent in Bagdad. Uw algehele geloofwaardigheid komt hiermee dan ook eens te meer op de helling te staan.”*

Het betreffende stuk 2 met betrekking tot beweerdelijk verzoekers broer is derhalve, gelet op het voorgaande, evenmin van aard de geloofwaardigheid van verzoekers relaas ook maar enigszins te herstellen.

Stuk 4, in de inventaris der stukken omschreven als: *“Overlijdensakten van de ouders van verzoeker”*, betreft niet of nauwelijks leesbare fotokopieën. Verzoeker licht bovendien niet toe of er enig verband is met, laat staan welk verband er is met het asielrelaas waarin hij volhardt, en het kan hoe dan ook nergens uit die documenten blijken of worden afgeleid. Deze documenten voegen dan ook niets toe. Overigens, zoals geldt voor alle stukken, verduidelijkt verzoeker niet hoe hij precies aan die documenten kwam en waarom hij ze niet eerder neerlegde of eerder kon neerleggen.

3.2.3. Voorts verklaarde verzoeker tijdens het gehoor in het kader van huidig volgend (zesde) beschermingsverzoek duidelijk en uitdrukkelijk dat de vrees voor de milities de (enige) reden is waarom hij niet kan terugkeren naar Irak: *“Ik vrees gedood te worden door de milities, zoniet was ik reeds terug gekeerd”* (‘verklaring volgend verzoek’ van 11 juni 2026). Verzoeker haalde geen andere vrees en/of problemen aan, ook en zelfs niet wanneer hem op het einde van het gehoor op 11 juni 2026 uitdrukkelijk, en zelfs tot tweemaal toe, werd gevraagd of hij nog iets wenste toe te voegen. Hij gaf als antwoord hierop enkel aan dat hij zonder reden in het gesloten centrum zit, dat zijn verblijf in het gesloten centrum hem uitput en dat hij het psychologisch zeer zwaar heeft.

Verzoeker kan dan ook, gelet op het voorgaande, geenszins ernstig of dienstig in het verzoekschrift opwerpen dat zijn *“individuele situatie (...) niet toereikend in aanmerking werd genomen aangezien zijn seksuele geaardheid nopens aan bod kwam in het onderhoud”*.

Verzoeker maakte er immers, zo benadrukt de Raad, totaal geen melding van. Hij haalde het op geen enkel moment aan, laat staan als nieuw element in het kader van huidig volgend (zesde) beschermingsverzoek. Zijn kritiek dienaangaande is dan ook geenszins dienstig of ernstig.

Sterker nog, nadat verzoeker bij zijn tweede beschermingsverzoek in België voor het eerst gewag maakte van het hebben van seksuele relaties met mannen, zowel in België als eerder ook in Irak, waarbij hij toen verklaarde noch homo- noch biseksueel te zijn maar gewoon van seks te houden –*“Ik hou van seks. Ik ben geen homoseksueel, ik ben degene die penetreert”* (‘verklaring meervoudige aanvraag’ van 19 oktober 2016, maakte verzoeker hier nadien geen melding meer van bij zijn volgend derde, vierde en vijfde beschermingsverzoek in België.

Dat verzoeker hiervan pas bij huidig zesde verzoek om internationale bescherming, een kleine tien jaar later, en bovendien pas in het verzoekschrift nadat hij er eerder met geen woord over repte tijdens het gehoor in het kader van huidig volgend verzoek, opnieuw melding van maakt, relativeert op fundamentele wijze de ernst van die verklaarde vrees en ondermijnt ten eerste de geloofwaardigheid ervan.

In het kader van verzoekers tweede beschermingsverzoek in België, ingediend op 13 oktober 2016, oordeelde de commissaris-generaal in zijn niet-ontvankelijkheidsbeslissing van 6 april 2017 dat verzoeker geen vrees op grond van zijn verklaarde seksuele activiteiten met andere mannen in en buiten Irak aannemelijk of geloofwaardig maakte en hij in het algemeen geen elementen bijbracht die de kans aanzienlijk vergroten dat hij voor internationale bescherming aankomt. Verzoeker ging niet in beroep tegen die beslissing waardoor deze definitief is en vaststaat. Het stond verzoeker vrij om tegen die beslissing beroep in te dienen wat hij dus evenwel naliet. Verzoeker blijkt nochtans zeer vertrouwd met de beroepsprocedures bij de Raad gelet op het beroep dat hij indiende tegen de weigeringsbeslissing in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek alsook zijn veelvuldige vergeefse annulatie-beroepen bij de Raad

tegen o.a. de beslissingen waarbij hem meermaals en herhaaldelijk het bevel werd gegeven om het Belgisch grondgebied te verlaten alsook tegen een inreisverbod dat hij kreeg.

Verzoeker kan onderhavig beroep, waarbij hij in zijn verzoekschrift in punt 5 en 6 uitgebreid en diepgaand ingaat op de beslissing en beoordeling die het CGVS in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek nam, niet aanwenden als vorm van beroep tegen de beoordeling in het kader van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming, die definitief zijn geworden. Er staan geen beroepsmogelijkheden tegen de eerdere beslissingen van de commissaris-generaal meer open. In zoverre de grieven van verzoeker in het verzoekschrift specifiek zijn gericht op en het kritiek betreft op het onderzoek in het kader van de beslissing en motivering die het CGVS inzake zijn tweede beschermingsverzoek nam, zijn deze laattijdig en worden deze hier niet in aanmerking genomen.

Verzoekers kritiek in het verzoekschrift dat de argumentatie in de bestreden beslissing dat hij zijn huidige zesde verzoek steunt op motieven die hij aanhaalde in het kader van zijn eerder verzoeken, geen rekening houdt met het werkelijke verloop van zijn tweede beschermingsverzoek, waarbij onder meer wordt aangevoerd dat het gebaseerd is op een verkeerd begrip van seksuele geaardheid, is derhalve laattijdig en niet dienstig hier. Het betreft kritiek op het onderzoek en beslissing van het CGVS in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek nam.

De Raad benadrukt dat het middel in het verzoekschrift onontvankelijk is in de mate het betrekking heeft op de beslissingen van de commissaris-generaal genomen in het kader van verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming.

Waar verzoeker bij zijn verzoekschrift stukken voegt met betrekking tot zijn tweede beschermingsverzoek, zoals de "verklaring meervoudige aanvraag" van 19 oktober 2016, wordt onderstreept dat hier zijn zesde beschermingsverzoek voorligt en wordt beoordeeld.

Verzoeker slaagt er bovendien niet in om elementen aan te reiken die van aard zijn om tot een andere beslissing te leiden. Hij blijft immers zeer algemeen, waarbij hij hoofdzakelijk verklaringen herhaalt die hij eerder aflegde en waarover reeds werd geoordeeld dat het geenszins kan worden beschouwd als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat hij in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Het louter herhalen ervan, doet geenszins anders oordelen.

Daarnaast wijst verzoeker op algemene landeninformatie. Een dergelijke algemene verwijzing, zoals verzoeker *in casu* naar een rapport van Human Rights Watch over geweld tegen de LGBT- gemeenschap in Irak door gewapende groeperingen en voorts een verslag over een nieuwe strafwet in Irak die 15 jaar gevangenisstraf voorziet voor seksuele betrekkingen tussen mannen, volstaat niet om aan te tonen dat er in verzoekers hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming. Verzoeker dient dit *in concreto* aan te tonen, waartoe hij evenwel, gelet ook op voormelde vaststellingen inzake het zeer laat voor het eerst opnieuw aanhalen van die tien jaar geleden en nadien niet meer aangehaalde vrees, in gebreke blijft.

Van stukken 11 en 12 in de inventaris der stukken, die betrekking zouden hebben op de partner van verzoeker en een procedure gezinshereniging, ontbreekt elk spoor. Verzoeker heeft nagelaten deze bij het verzoekschrift te voegen.

Verzoeker toont geenszins een nood aan internationale bescherming aan omwille van beweerde seksuele activiteiten in een ver verleden met mannen in Irak of nadien tijdens zijn inmiddels ruim elfjarig verblijf in België.

3.2.4. Het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 6, aangeduid als: "*Medisch attest: psychologische kwetsbaarheid van verzoeker*" van 11 maart 2026, betreft een medisch attest, en vermeldt zeer kort dat verzoeker een uitgesproken toestand van psychische en emotionele kwetsbaarheid vertoont, doch niets meer dan dat. In het attest wordt geen gewag gemaakt van een diagnose of eventuele klachten in hoofde van verzoeker. Medische – psychologische problemen houden op zich geen verband met de criteria inzake internationale bescherming. Het komt verzoeker toe een link met die criteria aan te tonen, wat hij evenwel geheel nalaat. Het medisch attest vormt dan ook geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Voorts toont de verzoeker met voormeld attest niet aan dat zijn rechten in het kader van onderhavige procedure niet gerespecteerd worden evenals dat zij niet kan voldoen aan haar verplichtingen.

3.2.5. Het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 7 toont louter aan dat verzoeker sinds 6 maart 2026 in het gesloten centrum van Vottem zit.

Uit de gegevens in het dossier (voormeld stuk 7 + bijlage 39bis van 26 mei 2026) blijkt dat wanneer verzoeker, die sinds 6 maart 2026 administratief wordt vastgehouden in het gesloten centrum van Vottem, op

21 mei 2026 op de hoogte werd gesteld dat 2 dagen later een repatriërvlucht werd voorzien, hij de dag nadien, met name op 22 mei 2026 huidige volgend (zesde) verzoek om internationale bescherming indient.

Waar verzoekers vorig, vijfde verzoek om internationale bescherming definitief werd afgesloten bij beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van 30 januari 2024, wachtte verzoeker dus nog tot 22 mei 2026, oftewel ruim meer dan twee jaar, om opnieuw internationale bescherming te verzoeken, en dit pas nadat hij werd vastgehouden nadat hij op strafbare feiten in België werd betrap en bovendien dan nog maar pas nadat hij op een geplande repatriëring werd gewezen.

Verzoekers uitleg tijdens het gehoor in het kader van huidige volgend verzoek waarom hij niet eerder bescherming vroeg, met name omdat hij al eerder in een gesloten centrum zat en toen hij vrijkwam hij bang was om opnieuw in een gesloten centrum terecht te komen wanneer hij opnieuw bescherming zou aanvragen ("verklaring volgend verzoek" van 11 juni 2026), is geen reden om geen aanvraag in te dienen met het oog op het zich verzekeren van een blijvende bescherming tegen de vrees die hij verklaart te koesteren. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die een nood aan internationale bescherming inroept, wordt verwacht dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, deze zo snel mogelijk kenbaar maakt bij de asielinstanties van het onthaalland. Dit geldt *in casu* des te meer nu het verzoekers zesde verzoek om internationale bescherming is in België waardoor hij dus zeer goed vertrouwd is met de procedure verzoek om internationale bescherming. Het klemmt ook des te meer nu verzoeker de laatste jaren, zoals bovendien al het merendeel van zijn reeds elfjarig verblijf in België, illegaal in België verblijft, wat zijn situatie erg precar en onzeker maakt.

Dat verzoeker dermate lang wachtte en hij bovendien pas om internationale bescherming verzocht nadat hij recent opnieuw administratief werd vastgehouden en dit pas wanneer hij op de hoogte werd gesteld van een repatriërvlucht, vormt een contra-indicatie voor de ernst van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. Het ondermijnt op ernstige wijze de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste vrees.

De gang van zaken toont naar het oordeel van de Raad aan dat verzoeker huidige volgend (zesde) verzoek om internationale bescherming louter heeft ingediend om de geplande repatriëring naar Irak te trachten tegen te houden, en alzo een geplande verwijdering uit te stellen of te verijdelen.

3.2.6. Uit de gegevens in het dossier blijkt voorts o.a. nog dat verzoeker in het verleden al meermaals heeft verzaakt aan de medewerkingsplicht die op hem rust. Zo bediende hij zich al meermaals van frauduleuze verklaringen door in het kader van zijn opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming verschillende identiteiten op te geven. Voorts werd verzoeker in september 2016 op heterdaad betrap op feiten van zakkenrollerij. Nadat eerder al in maart 2025 lastens verzoeker een proces-verbaal werd opgesteld voor feiten van zwartwerk, werd verzoeker een jaar later, met name op 6 maart 2026, opnieuw betrap op zwartwerk, waarbij hij zelf aan de politie toelichtte dat hij in België werkzaamheden aan het uitoefenen is, zonder evenwel over de vereiste arbeids- (en verblijfs)vergunningen te beschikken. Verzoeker, die tijdens het gehoor in het kader van zijn vorig, vijfde beschermingsverzoek zelf uitdrukkelijk aan- en toegaf in België in het zwart te werken, was dus niet aan zijn proefstuk toe doch beging al meermaals strafbare feiten (zie "Administratief rapport Illegaal verblijf – zwartwerk van 6 maart 2026 en "verklaring volgend verzoek" van 18 januari 2024). Verzoeker gaf geen gehoor aan de verschillende beslissingen waarbij hem het bevel wordt gegeven het Belgisch grondgebied te verlaten, noch aan de beslissing waarbij hem een inreisverbod voor 2 jaar werd gegeven, beslissingen waartegen hij telkens vruchteloos beroep aantekende. Verzoekers gedrag geeft blijk van een eigengereid handelen van verzoeker, doch toont allerm minst een nood aan internationale bescherming in zijn hoofde aan.

3.2.7. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete en valabele elementen of argumenten bij die een ander licht werpen op de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347.

Verzoeker toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Irak zou worden beschouwd als deel uitmakend van de LGBT-gemeenschap of dat hij als zodanig zou worden beschouwd. Hij maakt niet aannemelijk of geloofwaardig dat hij aan het "LGBT-milieu gelinkt kan worden", zoals hij zeer algemeen voorhoudt in het verzoekschrift. Waar verzoeker thans zeer algemeen oppert dat de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad geen rekening houdt met zijn seksuele geaardheid, is zijn betoog niet dienstig. Verzoeker verklaarde al eerder in het kader van een vorig, tweede beschermingsverzoek noch homo- noch biseksueel te zijn. Tijdens de vele beschermingsverzoeken die erop volgden, repte hij er met geen woord over en ook bij zijn huidige volgend (zesde) beschermingsverzoek doet hij dat evenmin. Tijdens zijn gehoor in het kader van huidige volgend verzoek maakt verzoeker immers op geen enkel moment melding van zijn seksuele geaardheid en enig probleem of vrees dienaangaande, net zoals hij er zijn seksuele activiteiten geheel onvermeld liet. Als al zou worden aangenomen dat verzoeker in het verleden in Irak, waar hij in 2015 vertrok en reeds meer dan elf jaar niet meer verblijft, seks zou hebben gehad met andere mannen, waarin hij niet

overtuigt, toont hij niet aan heden anno 2026 nog enig probleem hierdoor te zullen kennen. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij persoonlijk een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hij kan in zijn betoog dienaangaande in het verzoekschrift niet worden gevolgd.

3.2.8. Een resem aangevoerde rechtsregels, bepalingen en beginselen die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming. Een schending van artikel 3 van het EVRM dient *in concreto* te worden aangetoond, wat verzoeker evenwel geheel nalaat.

4. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als persoon de internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing kleeft in de zin van artikel 2.60, § 2, van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizendzesentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

mevr. S. VANDEVORST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

M. RYCKASEYS